

Становище на „А1 България“ ЕАД

по проект на Решение за изменение и допълнение на *Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга (МНП)*, приет с Решение № 272 от 19.07.2018 г. на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС);

по проект на Решение за изменение и допълнение на *Функционалните спецификации за преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или при промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление (ФНП)*, приет с Решение № 273 от 19.07.2018 г. на КРС;

по проект на Решение за изменение и допълнение на *Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на негеографски номера при промяна на доставчика, предоставящ съответната услуга (НГНП)*, приет с Решение № 274 от 19.07.2018 г. на КРС

Във връзка с приетите с Решения № 272, № 273 и № 274 от 19.07.2018 г. на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС/Комисията) проекти на решения за изменение и допълнение на трите Функционални спецификации за преносимост на номера, представяме на Вашето внимание становището на „А1 България“ ЕАД (А1), както следва:

I. Обща бележка по предложените изменения.

Като предприятие, което предоставя обществени електронни съобщителни услуги чрез използване на мобилни, географски и негеографски номера, А1 осигурява възможност за преносимост на номерата от Националния номерационен план (ННП), и участва в трите домейна на преносимост на номера, като е страна по подписаните и действащи Процедура за преносимост на мобилни номера от 27.09.2013 г., Процедура за преносимост на географски номера от 15.04.2013 г. и Процедура за преносимост на негеографски номера от 05.03.2015 г., публикувани на интернет страницата на КРС на адрес: <http://www.crc.bg/section.php?id=522&lang=bg>.

С оглед на изложеното, считаме че към настоящия момент е налице един добре действащ и бърз процес на преносимост на номерата в страната, който изискваше значителни усилия от предприятията, участващи в него. Необходим бе продължителен период от време, включващ предоставянето на финансови, технически и организационни ресурси за предприятията, осигуряващи преносимост на номерата, за да бъде постигнат сегашния резултат на работещ и лесно функциониращ процес по преносимост.

В Мотивите на КРС към Решенията за изменение и допълнение на Функционалните спецификации (ФС) е посочено, че извършването на промени в действащите ФС е породено от необходимостта да се осигури възможност за

преносимост на номера към предприятия, които са получили вторично номера по смисъла на Наредба №1 от 2010 г. за правилата за ползване, разпределение и процедурите по първично и вторично предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на номера, адреси и имена (**Наредба за номерата**). В тази връзка, считаме че не е налице и не се наблюдава засилена дейност по вторично предоставяне на номера на предприятия по смисъла на чл. 43б от Наредбата, видно и от публичните регистри на КРС по ЗЕС, в които няма данни за предприятия, на които са вторично предоставени номера от предприятията, получили разрешение от КРС да ползват първично предоставени номера. Нещо повече, ако вторичното предоставяне на номера е въпрос на търговски преговори между предприятие, получило първично номера, и друго, което няма номера, то вменяване на допълнително задължение, към предприятието предоставило тези номера, би блокирало напълно такива процеси.

Възниква разбира се и друг въпрос. Ако предложеното с обществено обсъждане - проект на Решение за изменение и допълнение на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 22 юли 2010 г. за правилата за ползване, разпределение и процедурите по първично и вторично предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на номера, адреси и имена (Наредба за номерата), приет с Решение № 271 от 19.07.2018 г. на КРС, първично предоставяне на номера на платформа, чрез която вторично да предоставят номера на различни MVNO оператори, то тогава се създава сериозна неравнопоставеност между предприятия, предоставящи услуги чрез номера от ННП.

В този смисъл сме на мнение, че извършването на промени в преносимостта на номера, които не са обективирани от реалната необходимост за тях, а дори е възможно да създаде различни права и задължения между равнопоставени участници на пазара, би породило значително повече проблеми и би нарушило един не само един функциониращ процес, а и конкурентоспособността на пазара.

На следващо място бихме искали да посочим, че с предвидените изменения във ФС се наблюдават доста неясноти и противоречия със законовите разпоредби, както и с действащите разпоредби за преносимост на номера, като създаването на допълнителен процес по преносимост на вторично предоставени номера би затруднило и възпрепятствало осъществяването на сега съществуващия процес за преносимост на номера.

С оглед на изложеното считаме, че не е обосновано и необходимо към настоящия момент да се извършват изменения в действащите ФС и процедурите за преносимост на номера към тях, както и че така предвидените изменения от КРС във ФС са неясни, непълни и неточни, като ще доведат до нарушаване на сега действащия лесен и бърз процес на преносимост на номерата. Подробни мотиви излагаме по-долу в конкретни бележки.

II. Конкретни бележки по предвидените изменения.

В случая, предвидените от КРС изменения във Функционалните спецификации (ФС), както и мотивите към тях, са идентични, поради което предоставяме общи бележки и коментари по проектите на Решения.

Проблемите и несъответствията, които констатирахме във връзка с предложените промени на ФС, са в няколко насоки, както следва:

А/ По отношение на предвиденото задължение на доставчика, предоставил вторично номера на друго предприятие, да осигури възможност на това предприятие да предоставя услуги и чрез номерата, пренесени в мрежата на доставчика. (нов чл. 3, ал. 2 от МНП; нов чл. 2, ал. 2 от ФНП; нов чл. 3, ал. 2 от НГНП):

Предвидената хипотеза обхваща случаи, при които по отношение на пренесените номера в мрежата на Приемачия доставчик, същият ще следва да осигури възможност на вторичен доставчик – предприятие да предоставя услуги чрез тези номера. В този случай изрично е предвидено в изменението на ФС, че вторичното предоставяне на номера касае хипотезата на чл. 43б от Наредбата за номерата: *„Предприятията по чл. 43а, ал. 1 могат да предоставят вторично групи от номера на друго предприятие, което отговаря на следните условия:“* т.е. предприятието, което първично е получило номера от КРС може да ги предостави вторично на друго предприятия при изпълнение на предвидените условия по Наредбата.

В този смисъл предприятията, на които вторично са предоставени номера, се предоставя право да участват в процедурата за преносимост на номера, но следва да се има предвид, че самите те няма да могат да ги пренасят, тъй като не попадат в обхвата на дефиницията за „Абонат“ съгласно трите ФС, а именно:

- § 1, т. 1 от ДР на МНП - "Абонат" е всяко физическо или юридическо лице, което е страна по индивидуален писмен договор с предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги;
- §1, т. 1 от ДР на ФНП - "Абонат" е всяко физическо или юридическо лице, което е страна по индивидуален договор с доставчик;
- § 1, т. 1 от ДР на НГНП - "Абонат" е физическо или юридическо лице, което предоставя услуги на крайни потребители чрез използване на негеографски номера.

С оглед на гореизложеното, считаме че вторичните доставчици не могат да пренасят предоставените им вторично номера, тъй като не попадат в хипотезите за абонат по ФС, като вторично предоставените номера могат да бъдат пренасяни от крайните абонати и потребители на вторичния доставчик. В случай, че КРС не споделя това тълкуване, то предлагаме изрично да се впише забрана вторичните доставчици да могат да пренасят номера, тъй като в противен случай би се създавала порочна практика, при която вторичният доставчик, получил номер/а от предприятието, на което са предоставени първично, ще може да изисква и претендира намаляване на цените на предоставяните услуги, под заплахата, че номерата и клиентите на вторичния доставчик могат да бъдат пренесени към друг доставчик.

В тази връзка А1 би разглеждало преносимостта на вторично предоставени номера, единствено заявени за пренос от името на крайния клиент и абонат, който ги е получил по силата на индивидуално сключен договор с вторичния доставчик.

В този смисъл съгласно изменението на чл. 3, ал. 2 от МНП (анагогични текстове в другите две ФС), следва да се има предвид, че пренесените номера в мрежата на

Приемащия доставчик, за които се предоставя възможност да бъдат ползвани от вторичен доставчик, може да не са първично предоставени на Приемащия доставчик т.е той не ги предоставя вторично на вторичния доставчик. В тази връзка може да възникнат няколко хипотези: пренесените номера да са първично предоставени на Даряващия доставчик или на Държател от обхвата на номера (тъй като не винаги Даряващия доставчик е Държателят на обхвата на номера, *виж. §1, т. 3 от допълнителната разпоредба на МНП; аналогична дефиниция и в другите две ФС*), което означава, че за да бъдат използвани от вторичния доставчик, на първо място, ще трябва да бъдат първично предоставени на вторичния доставчик от Даряващия доставчик или от Държателя на обхвата на номера, а на следващо място ще следва Приемащият доставчик да си уреди отношенията с вторичния доставчик по отношение преносимостта и ползването на тези пренесени номера в неговата мрежа, (вкл. заплащане на таксата за преносимост на едро, уговорена между доставчиците и т. нат.); пренесените номера да са предоставени на същия вторичен доставчик, чийто краен потребител и абонат ги пренася от мрежата на Даряващия доставчик в тази на Приемащия доставчик; пренесените номера да са дадени на един вторичен доставчик, като абонатът ги пренася в мрежата на Приемащия доставчик, за да ги ползва при друг вторичен доставчик т.е от един вторичен доставчик крайният абонат да ги пренася към друг вторичен доставчик. Това са няколко възможни хипотези, при които от измененията на ФС не е ясно как ще бъдат осъществени координирани и последователни действия между участниците в процеса по преносимост, както и как ще бъдат уредени договорните отношения между тях.

В допълнение, в предвидените изменения на ФС липсва уредена преносимост (т. нар. порт аут „port out“), в случаите, когато даден абонат желае да пренесе номерата си от вторичния доставчик, на когото са предоставени номера по смисъла на Наредбата за номерата, в мрежата на Приемащ доставчик. В тези случаи абонатът може да желае да ги ползва по договор с Приемащия доставчик или с друг вторичен доставчик, на когото Приемащия доставчик е предоставил първично номера. В този смисъл при порт аут вторичният доставчик ще следва ли да има функциите на Даряващ доставчик и ще следва ли да предостави информация на Даряващия доставчик относно основанията за извършване на преносимостта, или спирането ѝ, или прекратяването ѝ (*по смисъла на чл. 30 от МНП; по чл. 43 от ФНП; по чл. 29 от НГНП*). Подобни хипотези не са визирани и предвидени в настоящите изменения на трите ФС.

С оглед на гореизложеното се забелязва единствено уреждане в измененията на ФС, и то непълно и неясно, на преносимостта на номера към вторичните доставчици, но не и от тях. Считаме, че подобен подход няма да допринесе за създаването и функционирането на цялостен процес по преносимост на вторично предоставените номера на вторичните доставчици, който да се имплементира във вече съществуващия процес.

Б/ По отношение предвидената разпоредба, че вторичните доставчици не са част от домейна на преносимост (нов чл. 3, ал. 3 от МНП; нов чл. 2, ал. 3 от ФНП; нов чл. 3, ал. 3 от НГНП):

В Мотивите на КРС към проектите на решения е посочено, че вторичните доставчици не са част от домейна на преносимост, което е с цел въвеждане на яснота. Същевременно обаче, в редица изменени разпоредби (*напр. чл. 22, чл. 23, чл. 28, ал. 1 от МНП – аналогични са тестовете в другите две ФС*), им се предоставят равни права и задължения като на Приемания доставчик, който е част от домейна, напр. задължение вторичният доставчик да не осъществява контакти с клиентите, подали заявления за порт аут; вторичният доставчик да приеме заявление за преносимост, което да предаде в рамките до 1 (един) час на Приемания доставчик; вторичният доставчик да има право да откаже преносимост на основанията, предвидени за отказ от Приемания доставчик и т. нат.

В този смисъл, след като вторичният доставчик не е участник в домейна за преносимост на номера, и остава извън него, не е ясно по какъв ред и канал ще осъществява комуникация с Приемания доставчик, а както по-горе посочихме в случаите на порт аут, по какъв ред ще осъществява комуникация с Даряващия доставчик. Също така не е ясно как ще реализира своите права и задължения, които му се предоставят с измененията на ФС.

Към настоящия момент съгласно Процедурите за преносимост на номера, и подписаните към тях технически приложения за реализацията ѝ, е изграден канал, чрез който доставчиците, участващи в процеса на преносимост си обменят точно конкретни съобщения и кодове, при ясно определени срокове и основания. В случая вторичните доставчици остават извън този канал на обмен на заявление за преносимост и съобщения по тях, като не е ясно как ще се осъществява комуникацията между Приемания и Даряващия доставчик и вторичните доставчици.

В/ По отношение предложеното отпадане на разпоредбата на чл. 12 от МНП, чл. 24 от ФНП и чл. 13 от НГНП:

Изразяваме своето съгласие, доколкото се подразбира, че предприятията имат право да прилагат и взимат самостоятелни решения при изграждането на своята мрежа, интерфейси, технологични и мрежови функции, и не е необходимо изрично това им право да бъде записвано и предвиждано чрез отделни разпоредби.

Отпадането на такава възможност в комбинация с възможността вторични доставчици да пренасят в своята мрежа номера, би довело до абсурден прецедент - предприятие, което вторично ползва номера да определя решения при изграждането на мрежата на предприятие, ползващо първично предоставени номера.

Г/ По отношение предложеното изменение на чл. 17, ал. 2 от МНП, аналогични чл. 27, ал. 2 от ФНП, чл. 15, ал. 2 от НГНП, а именно:

„Когато предоставяните чрез пренесен номер услуги са преустановени, приемащият доставчик следва да уведоми държателя на обхвата от номера за това в 10-дневен срок, считано от настъпване на описаното обстоятелство и да върне номера на държателя на обхвата от номера при условията и по ред, договорени в процедурата.“

Текстът действително е прецизиран, в сравнение с предишния му вариант, но неясен остава въпросът, ако пренесеният номер се ползва при вторичен доставчик, по какъв начин и в какъв срок той ще следва да уведоми Приемачия доставчик, че услугите са прекратени, за да може Приемачият доставчик да изпълни това си задължение. Следва да се има предвид, че спазването на това задължение на Приемачия доставчик ще зависи от действията на друго лице – вторичния доставчик, като при евентуално нарушение или на неспазване на срока по тази разпоредба, отговорност ще носи именно Приемачият доставчик.

Д/ По отношение предложеното изменение на чл. 28, ал. 1 от МНП, аналогично в чл. 42, ал. 1 от ФНП, чл. 28, ал. 1 от НГНП, а именно:

„В случаите когато заявление е подадено при вторичен доставчик, приемащият доставчик, който му е предоставил номера по реда на чл. 3, ал. 2, осигурява технически предоставянето на услуги чрез пренесения номер. В тези случаи заявлението се предава на приемащия доставчик в срок до 1 час от стартиране на процедурата по преносимост“.

В тези случаи, както по-горе посочихме, тъй като вторичните доставчици не са част от домейна на преносимост и не са част от изградения канал за обмен на заявления за преносимост и системни съобщения, неясно остава по какъв начин вторичният доставчик ще „предава“ заявлението за преносимост на Приемачия доставчик и как ще се следи дали е извършено в рамките на 1-ния час от стартиране на процедурата по преносимост. Това от една страна е от значение именно за проверката дали е спазен 1 /единият/ час от стартиране на процедурата по преносимост, а от друга, с цел да бъде спазен срокът от 2 часа, в който Приемачият доставчик има задължение да изпрати заявлението към Даряващия доставчик (*съгласно чл. 31 от МНП, аналогични текстове в другите ФС*). В случая, ако единият час не бъде спазен от страна на вторичния доставчик, то това може да доведе до нарушение на срока на Приемачия доставчик, който той има, за да изпрати заявлението към Даряващия доставчик. В случая отново изпълнението на задължение на Приемачия доставчик зависи от действия на друго лице, като при евентуално нарушение от страна на вторичния доставчик, ще се стигне до нарушение на задължението на Приемачия доставчик, като ще се създаде предпоставка същият да носи отговорност за нарушение на ФС (чл. 326а от ЗЕС – от 5000 лв. до 60 000 лв.) т.е ще носи отговорност за чуждо неправомерно поведение.

В този смисъл следва да бъдат изменени и прецизирани съответно разпоредбите на чл. 31 от МНП и аналогичните в другите две ФС, с цел да е ясно в случаите на подадени заявления за преносимост при вторичния доставчик, което той изпраща към Приемачия доставчик, откога ще започва да тече срокът за изпращане на заявлението от Приемачия към Даряващия доставчик. Към настоящия момент подобни изменения в проектите на Решения на КРС не са предвидени. Целта е да се създаде ясен и лесен механизъм, а не да се създадат предпоставки за нарушения от страна на Приемачия доставчик и ангажиране на неговата административнонаказателна отговорност.

Отделно от това не се предвиждат изменения в реквизитите и съдържанието на заявлението за преносимост, в случай че същото е подадено при вторичен доставчик. В тази връзка не е ясно дали в заявлението за преносимост следва да са посочени наименованието и данните за вторичния доставчик. При наличие на идентификационни данни единствено за абоната Приеманият доставчик няма да разполага с данните на вторичния доставчик, за да активира пренесените номера на неговото ЕИК или партида. В случая неясен е и въпросът в мрежата на Приемания доставчик на кого следва да се активира пренесеният номер – на абоната, който го пренася, или на вторичния доставчик.

В допълнение, ако при изпратено от Приемания доставчик заявление за преносимост, подадено при вторичен доставчик, Даряващият доставчик върне кодове по системата, с които спира процедурата за 30 (тридесет) дни до отстраняване на недостатъците по заявлението или прекратява процедурата по някое от предвидените основания, то по какъв начин и ред, и в какъв срок Приеманият доставчик следва да уведоми за тях вторичния доставчик, а той от своя страна да уведоми абоната с цел да бъдат отстранени недостатъците, или с цел да го информира за прекратения пренос. И съответно при отстранени недостатъци, вторичният доставчик по какъв начин и ред уведомява Приемания доставчик, че недостатъците са отстранени, за да се продължи с процеса по преносимост. Това са все поредица от действия между операторите, които към момента се извършват на системно ниво по утвърдения канал за преносимост на номера. Добавянето на други механизми, съществуващи отделно от настоящия канал за преносимост на номера, като схема за обмен на информация по преносимостта между Приемания и вторичния доставчик, а при порт аут схема за обмен на информация между Даряващия и вторичния доставчици, биха довели до увеличаване, забавяне и утежняване на съществуващите към момента процеси и срокове по преносимост.

Както споменахме по-горе в изложението, не са предвидени хипотези при които абонатът ще желае да пренесе своя номер от вторичния доставчик към мрежата на Приеман доставчик или друг вторичен доставчик (т. нар. порт аут). В тези случаи следва ли да връща основанията за спиране и отказ от преносимост, с каквито разполага Даряващия доставчик (*напр. чл. 30, ал. 1 от МНП; аналогично за другите две ФС*). Не е прецизно и целесъобразно в измененията на ФС да се предвижда единствено възможност за преносимост на номера **към** вторични доставчици, използващи системата за преносимост и мрежата на Приемания доставчик, без да се предвижда възможност за пренос на номера **от** вторичните доставчици към други доставчици. Преносимостта не е едностранен процес и не следва да бъде разглеждан като такъв.

В предвидените изменения и задължения за вторичните доставчици липсват такива относно съхраняването на приетите заявления за преносимост, както и коригираните такива. Подобни задължения, съответно санкции за неизпълнението им, има единствено за Приемания и Даряващия доставчик, което считаме за неравнопоставеност спрямо участниците в процеса на преносимост.

В случаите на пренесен номер, поради техническа грешка при вторичния доставчик, също не е ясно в какъв срок, по какъв начин и по каква процедура, следва той

да уведоми Приемачия доставчик, за да може последният да изпълни своето задължение за връщане на номера на Даряващия доставчик. Отново изпълнението на задължение на Приемачия доставчик, вкл. и отговорността за него, ще зависи от действията на трето лице – вторичния доставчик.

Е/ По отношение предложението на нов чл. 29а от МНП, аналогични нов чл. 42а от ФНП и чл. 28а от НГНП (без разпоредбата, касаеща активирането на предплатени карти), а именно:

„Чл. 29а. (1) При подаване на заявлението за преносимост приемащият доставчик/вторичният доставчик и абонатът сключват индивидуален договор по глава четиринадесета от Закона за електронните съобщения с предмет заявените за пренасяне номер/а. Приемачият доставчик/ вторичният доставчик предоставя на абоната и съответния брой SIM карти, необходими за ползване на услугите.

(2) Когато заявените за пренасяне номера ще се ползват при условията на предплатена услуга, приемащият доставчик/вторичният доставчик предоставя на потребителя съответния брой SIM карти, необходими за ползване на предплатената услуга.

(3) Нищожсни са всички уговорки, включени в договора по ал. 1 или в друг документ, с които абонатът се задължава при неосъществена преносимост да сключи индивидуален договор с приемащия доставчик/вторичния доставчик за номера, различни от посочените в заявлението за преносимост“.

Бихме искали да посочим, че към настоящия момент практиката на А1 в качеството му на Приемач доставчик е в съответствие с разпоредбата на чл. 29а, ал. 1 и ал. 2 от МНП, а именно при подаването на заявление за преносимост да се предоставя на абоната за подпис договорът и приложенията към него, както и да му се дават съответният брой SIM карти, вкл. тези за ползването на предплатена услуга. Въпреки това има редица случаи, при които абонатите отказват да подпишат договора и приложенията към него, а единствено подписват заявлението за преносимост, като желаят да изчакат реалното пренасяне на номера/та, за да подпишат договора. Вероятна причина за това е опасението, че ще се окажат с два действащи договора, както и желанието да са сигурни, че ще се осъществи преносимостта, а няма да бъде спряна или прекратена, и т. нат. В тези случаи Приемачият доставчик не може да налага своята воля и насила да принуждава абоната да подпише договора. Следва да се има предвид, че по своята същност договорът е съглашение между две или повече лица, т.е следва да има съгласие от страните и свободно изразена воля за сключването му. Това произтича от цялостната доктрина за облигационните отношения между страните, като тук не считаме за нужно да я мотивираме подробно.

В допълнение в измененията на ФС е предвидено, че в случаите, когато абонатът не подпише договора към момента на подписване и подаване на заявлението за преносимост, то това е основание за отказ от преносимост от страна на Приемачия/ вторичния доставчик. (нова чл. 30, ал. 2, т. 7 от МНП, аналогични текстове има в другите две ФС) Считаме, че това е твърде крайно решение, с оглед горепосочените примери, в които абонатът не желае предварително да подпише договора, а на по-късен

етап, когато има уговорена дата за пренос и реална възможност номерът да бъде пренесен.

В тази връзка предлагаме текстът на чл. 29а, ал. 1 и ал. 2 да бъде разширен, като се даде възможност договорът и приложенията към него, съответно SIM картите, вкл. и за предплатените услуги да бъдат предоставени в момента на подписване на заявлението или най-късно на датата, уговорена за пренос на номера. Предлагаме изменение, както следва:

Чл. 29а. (1) При подаване на заявлението за преносимост или най-късно на деня, уговорен за реално пренасяне на номера/та, приемащият доставчик/вторичният доставчик и абонатът сключват индивидуален договор по глава четринадесета от Закона за електронните съобщения с предмет заявените за пренасяне номер/а. Приемащият доставчик/ вторичният доставчик предоставя на абоната и съответния брой SIM карти, необходими за ползване на услугите.

(2) Когато заявените за пренасяне номера ще се ползват при условията на предплатена услуга, приемащият доставчик/вторичният доставчик предоставя на потребителя съответния брой SIM карти, необходими за ползване на предплатената услуга, при подаване на заявлението за преносимост или най-късно на деня, уговорен за реално пренасяне на номера/та“.

Горепосочените ни предложения за изменения се отнасят и до аналогичните текстове в другите две ФС.

На следващо място предлагаме да отпадне чл. 29а, ал. 3 от МНП, аналогично предложението ни важи за чл. 42а, ал. 2 от ФНП и чл. 28а, ал. 2 от НГНП:

Считаме че не следва в подзаконов нормативен акт, какъвто са ФС, и чието съдържание е ясно предвидено в чл. 134, ал. 4 от ЗЕС, да се определя кои клаузи в договора между страните са нищожни. На първо място се излиза извън обхвата на предвиденото съдържание на ФС съгласно чл. 134, ал. 4 от ЗЕС т.е в случая е налице материална незаконосъобразност на предвидената разпоредба на чл. 29а, ал. 3 от ФС, а на следващо място се уреждат договорни отношения, и по-конкретно нищожни клаузи в договори, което е предмет на друг закон и режим. Нищожността при договорите е уговорена в чл. 26 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), като същата се обявява от съда. Отделно от това в ЗЕС, въз основа на който се издават ФС, са предвидени единствено две хипотези за нищожни клаузи, а именно в чл. 229а, ал. 2 и чл. 231, ал. 4 от ЗЕС, т.е уговарянето на други клаузи в подзаконов акт на ЗЕС, които го разширяват се явява незаконосъобразно.

Ж/ По отношение дефинициите в Допълнителната разпоредба на ФС:

Считаме, че дефинициите в трите вида ФС следва да бъдат прецизирани и да бъдат в съответствие със закона. Т. напр. дефиницията за „Доставчик“ е разширена с предвидените проекти, като се изменя от "Доставчик" е предприятие по смисъла на чл. 134 от Закона за електронните съобщения“ на "Доставчик" е предприятие по смисъла

на чл. 134 от Закона за електронните съобщения, чиято мрежа е част от домейна на преносимост."

В случая задължение за преносимост на номера по смисъла на чл. 134, ал. 1 от ЗЕС имат предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги чрез използване на номера от ННП. В тази връзка чрез новата дефиниция за доставчик се допуска разширяване на разпоредбата на закона, което е излизане извън хипотезите и обхвата на ЗЕС, което е основание за нейната материална незаконосъобразност. В тази връзка водещото в закона е доставчикът да предоставя услуги на крайни клиенти и абонати чрез номера от ННП. По този начин предприятия, които имат номерационен ресурс, но не предоставят услуги чрез него на крайни потребители напр. MVNE (нова „Платформа за виртуални мобилни оператори” (Mobile Virtual Network Enabler) по смисъла на разпоредба на §1, т. 3а от предложенията за изменение на Наредбата за номерата) не би следвало да участват в домейна на преносимост. В случая, считаме че тези платформи не отговарят на изискванията на чл. 134 от ЗЕС и не следва да бъдат включвани като част от домейна на преносимост.

Задължението за осигуряване на преносимост на номера, както е предвидено в закона и във ФС, следва да се прилага по отношение на предприятията, на които КРС е предоставила номера, и които предоставят чрез тези номера услуги на крайните клиенти, а не да се прехвърля на други предприятия или платформи.

3/ По отношение §23 от Заключителните разпоредби на МНП, съответно §23 от ФНП и §20 от НГНП, а именно:

„В срок до 3 месеца от обнародване на Решение.....2018 г. на комисията в "Държавен вестник" доставчиците са задължени да изготвят, подпишат и представят на комисията процедурата съобразно измененията във Функционалните спецификации“.

Считаме, че не е необходимо изменение на процедурите с оглед факта, че е предвидено вторичните доставчици да са извън домейните на преносимост. В този смисъл не бихме могли да включваме права и задължения в процедурите, касаещи трети лица, които не са страни по тях, тъй като процедурите няма да са с обвързващо правно действие за тези вторични доставчици. Отделно от това практиката към момента показва, че подобен срок е твърде кратък с оглед обема и обхвата на въпросите, които следва да се обсъждат и доизяснят, както и с оглед на многобройните участниците в домейните на номера.

В заключение предлагаме да не се извършват и приемат предвидените изменения във ФС, докато не се разрешат и изчистят всички спорни въпроси по преносимостта на вторично предоставени номера, включително с участието на Регулатора и на всички предприятия, които желаят да бъдат участници в процесите по преносимост на номера. В противен случай се създава реална опасност да се наруши сега действащия и отлично функциониращ процес по преносимост, което отне значителен период от време и ресурси на предприятията, участващи в него.